

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Fama, Seu Infamia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

FAMA SEU INFAMIA.

FAMA, SEU INFAMIA.

Primò, quid sit; Vide Marian. Socin. *in cap. qualiter*, & quando, *de accusat. artic. 9. Fel. in cap. veniens, il 1. de testam. Dec. in cap. 1. de appellat.*

Secundò fama, quando probet cum uno, vel pluribus testibus, vide *in ver. testes*, & text. & ibi scribentes, *in cap. preterea, de testib. Foller. in pract. crim. 6. p. n. 2. ver. item* & num. 1. & cap. 1. de appellat. & ibi gl. *in ver. fama*, & decis. Rot. 16. de prob. in noviss. ubi ait famã solùm, nec plenam, nec semiplenam facere probationem.

Tertiò, duo testes sufficiunt ad probandum famam, modo sint omni exceptiones majores, *Pen. com. 18. num. 3. par. Direct. Inquisit.* & dicit esse communem opinionem, vide Diaz. *in pract. crim. Canon. cap. 140. de num. testium ad probandam infamiam*, Vide Caiet. 2. 2. q. 69. art. 1. D. Ant. 3. p. iii. 9. cap. 7. §. 1. Clar. quest. 6. *ver. sciendum.*

Quartò, fama vehemens est sufficiens ad torturam, modò concurrant aliqui testes, prout *Grammat. d. cis. 34. nu. 51. 52. & infra*, & quando sit vehemens, vel non, est arbitrium iudicis, intelligit de fama probata per testes omni exceptione majores, prout *supra*, vide de hac fama, quando adjuncta aliquibus admniculis in probationibus difficultibus sit sufficiens ad condemnandum, *Gram. dec. 42. num. 2.*

Quintò, fama bona in inquisitum tollit unum indicium, & quòd aliàs esset sufficiens ad torturam, vide eundem *de o. 60. num. 12. Boff. in tit. de inquisit. nu. 24.*

& num. 26. & infra, & facit, ut inculpatus à socio criminis, elidat tale indicium, etiam in exceptuatis, *Gram. decis. 28. num. 17.*

Sextò, fama in eis, quæ excedunt metam memoriæ humanæ, satis probat, & credulitatem inducit, *l. indicia, C. de res vend. Novel. de jure protim. §. quintus, n. 63, & 96.*

Septimò, fama sufficit de morte viri, quando profectus esset in longinquum. *Ant. in cap. 1. in presentia, de spons. Sylv. ver. matrimonium. 8. quest. 13. ver. 4. Nav. cap. 22. num. 53.*

Octavò, fama longi temporis non probat matrimonium, nec beneficium, *Bald. in marg. Inn. in ver. matrimonium, non probatur.*

Nonò, infamia quænam sit, quæ sit sufficiens ad repellendum aliquem à consequutione beneficiorum, vel dignitatum, vide *Dyn. in cap. infamib. & addit. de reg. jur. l. 6.*

Decimò, fama potest probari per duos testes, *gloss. recepta l. 3. §. ejusdem ff. de testib. & ibi Bart. nu. 11.* sed non debent dicere, quòd ita audierunt, sed quòd à tali, vel tali persona.

Undecimò, fama quando probet Doctoratum, nobilitatem, & alias similes qualitates, & quando probet, licet testes non dicant à quibus audierunt, & quando etiam cum uno teste non probet. vide *Caputaq. decis. 7. par. 2.*

FORUM EPISCOPALE.

Primò, quot modis quis contrahat, vide *Gl. in c. 1. 3. q. 6. c. fide foro compet. cap.*